Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

fuerit illo modo iacente postea uenente desup con
tererit. Ergo unxit iacob lapidē. Nūquid idolū fecit.
significauit. ñ adorauit. Modo g audi istū nathana
helem, attendite p eum occasionē dñi ihe exponere
nobis uolunt uisionē iacob. Hostis qui in scola xpi erudi
ti estis. iacob ipsū ee. & israel. Duo sunt nomina. nā homo
unus fuit. Primū nomē iacob quando nat̄ ē accepit
qd interpretatur supplantator. Quando aut̄ illi ge
mini nati sunt prior natus est fr̄ esau. & inuenta ē ma
nus illius minoris in pede maioris. Tenebat pedem
fri suo p̄cedenti nascendo. Postea & ipse secutus ē.
& ppt̄ hoc factū. quia plantā tenuit fri suo. appel
latus ē iacob. idē supplantator. Postea uero cū redux
de mesopotamia luctatus ē cū illo angls unus. Que
uirtus potest cōparari angli & hominis. Ergo miste
riū ē. g sacramentū ē. ergo pphetia ē. ergo figura ē.
g intelligamus. Videte & iā luctaminis modū. Dū
luctatur preualuit iacob anglō. Magna significatio.
Et cū p̄ualuisset anglō homo. tenuit illū. tamen ipse
homo eum quē uicerat tenuit & ait illi. Non te di
mittam nisi benedixeris mihi. Quando uictor uincto
benedicebatur. xp̄s figurabatur. angls g ille qui in
telligitur dñi ihe. ait ad iacob. iā non uocaberis ia
cob. sed erit nomen tuum israel. qd ē interpretatū ui
dens dēm. Deinde tetigit neruū femoris eius. idē la
titudinem femoris & aruit ei. & factus ē claudus iacob.
Ipse ē ille uictus. Tamen potuit uictus ut femur tan
geret & claudū faceret. Ergo si uolens uictus ē; potesta
tem enim habuit ponendi uirtutē suā. & potestatem